

***Impressies van het Ringersvereniging-instructie weekend
13 & 14 september 1993.***

Bob Loos

Onbegrensd enthousiasme, teamgeest, Vossen, zo'n 10 tegelijkertijd jagende Boomvalken in de ochtendschemering, een gemiste IJsvogel. Zo maar wat kapstokken waaraan ik mijn herinneringen heb opgehangen, herinneringen aan een zeer geslaagd instructie weekend welk van vrijdagavond 11 tot en met zondagmiddag 13 september jl. onder buitengewoon mooie na-zomerse weersomstandigheden in de AW-duinen en Kennemerduinen heeft plaats gevonden.

Levert het determineren van een Bosrietzanger en Kleine Karekiet op zang weinig problemen op, het is een heel ander verhaal als je een overvliegende vogel slechts op één kort roepje kan determineren, hetgeen de vaste 'bewoners' van de vinkenbaan van Lennep ons met veel enthousiasme demonstreerden.

Tijdens de instructie op de vinkenbanen was er voor elk wat wils, zoals ervaring opdoen in het bevrijden van de vogels uit de netten, het meten en wegen van de vogels zonder ze te laten wegvliegen of ze, in een poging het wegvliegen te beletten, dood te knippen. Het wegen leverde weinig problemen op, het bepalen van de vetgraad kostte meer moeite, terwijl het correct meten van de vleugellengte het minst eenvoudig was en veel geduld van de ervaren ringers vergde. Juist het zelf mogen doen, je onhandigheden overwinnen (voorzover dat in een weekend lukt) ervaring opdoen onder enthousiaste leiding van de cracks is de kracht van het instructie weekend. Vragen over rui-score, geslachtskenmerken en het op leeftijd brengen werden helder en uitvoerig beantwoord.

Niet alleen het vangen en ringen werd besproken, maar ook de 'randverschijnselen' zoals correcte administratievoering, onderhoud van de materialen en directe omgeving van de vinkenbaan, en niet te vergeten de organisatorische perikelen rond de door-de weekse bezetting van de baan passeerden de revue.

Zo kwam je dan toch weer met beide benen op de grond te staan, want het was voor mij snel duidelijk geworden waarom de vinkenbaan in de A.W.duinen "'t Paradijsveld" wordt genoemd! Het dauwtrappen in het riet in de stille ochtendschemering, de spanning van wat er in de netten zal hangen, de zwijgend jagende Boomvalken de schreeuwende Water-rallen die zich niets van de inloopkooi aantrokken, de overvliegende groepjes Zwarte Mezen.

Een heel andere sfeer de ochtend ervoor op de vinkenbaan "van Lennep" in de Kennemerduinen; gespitste oren bij het eerste geluidje, welk stevast door de ringers eerder werd gehoord (terwijl je jezelf toch een aardige ervaring en kennis in het vogel audio geweld toedichtte), de spanning of de vogels wel op de juiste plek wilden landen, en dan de slag van het net: raak of... ?

's Middags de excursie door de AW-duinen, Tom van Spanje en Hans Vader toonden ons met de auto het uitgestrekte terrein en de de 100 jaar oude vinkershut bij Vogelenzang met muurschilderingen van illustere voorgangers in het vinkersvak.

Voor het eerst een levende Vos gezien! (als eilandbewoner verexcuseerd naar ik hoop) Zag de andere groep diverse malen een IJsvogeltje, wij moesten deze soort ontberen, hetgeen werd gecompenseerd door de Glanskoppen, Boomklever, Groene Spechten en de 's nachts roepende Bosuil, soorten die op ons Texel, het Vogeliland, ontbreken.

De lezingen waren leerzaam, hoewel het verhaal over ruistrategie en biometrie voor beginners mogelijk iets te technisch was. Dat het voor de deelnemers een vermoeiend weekend was bleek na de lezing van André van Loon; het beloofde onderdeel van Fred Koning en Tom van Spanje, een vertoning van stimulerende dia's gelardeerd met sterke verhalen, normaal gesproken iets om op je zaterdagavond eens goed voor te gaan zitten, houden we nu nog tegoed; slaap overmanden de toehoorders meedogenloos.

Een uitermate geslaagd weekend, niet in de laatste plaats te danken aan het groot enthousiasme van de ringers die bereid waren hun kennis en gedrevenheid over te brengen op de cursisten. Ik ben ervan overtuigd dat op de texelaars de 'Vonk' is overgeslagen; U hoort er in de toekomst nog wel meer van ! Rest mij een woord van dank aan de organisatoren die ervoor gezorgd hebben dat alles in de puntjes geregeld was, zelfs het weer !! Graag tot een wederdienst bereid!

Naschrift:

Dit weekend werk door assistentringers bezocht afkomstig van Texel (drie), Ameland (vier) en Walcheren (twee).

Tenslotte een woord van dank aan de heer Cousin hoofd Terreinbeheer van de Gemeente Waterleidingen Amsterdam voor het beschikbaar stellen van het bezoekerscentrum en een minibus.

De ringersvereniging.